WWW.ARMENIAFUND.ORG

ARM HOME

ARMENIA FUND MONTHLY NEWSLETTER

09 / NOVEMBER 2015

GYUMRI HOUSING PROJECT: *THE KHACHATRYANS: A HOME FOR A HOMELESS FAMILY. A NEW HOME FOR THE KHANAGYAN FAMILY*

TELETHON 2015: NEW HOUSING FOR FAMILIES WITH MULTIPLE CHILDREN

ՆԵՐՍԸ՝ ՀԱՅԵՐԷՆ ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

"Given our situation, I couldn't even picture us having a home one day," stated Leyla in tears. "I don't know. I couldn't even imagine it. We haven't had a home in the past 20 years. It just seemed impossible." This gift represents the extraordinary possibility of leaving the past behind and starting a new life.

A HOMELESS FAMILY

This hut, in Gyumri's Wagon Depot neighborhood, is where the Khachatryans, a family of four, used to live. Although the tiny hovel, known as a domik, was supposed to be a temporary shelter, they spent 23 years of their lives here.

Apart from the terrible living conditions, the family has always grappled with health issues. Karen, their youngest son, was born with a physical disability that makes him unable to walk. He uses a wheelchair with extreme difficulty given the domik's limited space. Leyla Khachatryan, his mother, stated, "My son, Karen, was born and raised in this domik. He was born in 1999. This is where we've lived. We got by, until everything broke down. The rats have nibbled on things. You can see their droppings everywhere: on the floor, in the doorways." The family's father, Artsrun, has already had three surgeries for pancreatitis and stomach ulcers. Both his sons have suffered from various illnesses. The hazardous environment in the domik made their health condition even worse.

The Khachatryans were in for a surprise. Thanks to a generous contribution by Armenian-American Zakar Chaghatzbanian and through the persistent efforts of Armenia Fund U.S. Western Region, the Khachatryans were gifted a new apartment unit, featuring all modern amenities and comforts. Sharing the excitement and joy of receiving a new apartment were Mr. Chaghatzbanian's family members, who were present at the time of giving the new apartment keys.

OLD ADDRESS:

Railroad Wagon Depot Domik 159/269

NEW ADDRESS:

Halabyan Street 5/2, Apartment 57: a fully renovated and furnished home featuring all amenities for a comfortable life.

Mobility for Karen was always a challenge in and around the domik. Thankfully nearby residents would always help him around. Շարժականութիւնը տեւական խնդիր էր Կարենին համար տոմիկէն ներս թէ դուրս։ Բարեբախտաբար դրացիները միշտ կ'օգնէին իրեն։

un flugurut under under

ՀԻՆ ՀԱՍՑԷՆ`

ՆՈՐ ՀԱՍՑԷՆ՝

Կենցաղային ահաւոր պայմաններուն մշտապէս աւելցած են վանավան հիւանդութիւններ։ Խաչատրյաններուն փոքր տղան՝ Կարենը ծնած է ֆիզիքական անկարողութեամբ մը, որուն պատձառով չի կրնար քալել։ Ան սայլակ մը կը գործածէ, բայց մեծ դժուարութեամբ, տրուած ըլլալով խրձիթին՝ տոմիկին չափականց սահմանափակ տարածքը։ Անդրանիկ տղան եւս վատառողջ է: Իրենց մայրը՝ Լեյլա Խաչատրյանը յայտնեց՝ «Կարենս էս տոմիկում է ծնուել, էս տոմիկում մեծացրել

կ իւմրիի Վագոնային Դեպո թաղամասի այս տնակին մէջ կ'ապրէր Խաչատրյաններու չորս հոգինոց ընտանիքը։ Թէեւ խրձիթը որպէս ժամանակաւոր լուծում մը նախատեսուած էր, Խաչատրյանները հոս անցուցած են իրենց կեանքի 23 տարիները։

> բոլորին հիւանդութիւնները ալ աւելի վատթարացուցած են։ Խաչատրյաններուն մեծ անակնկալ մը կը սպասէր։ Շնորհիւ ամերիկահայ բարերար Զաքար Չաղացպանեանի կատարած առատաձեռն նուիրատուութեան, եւ Հիմնադրամի ԱՄՆ Արեւմտեան Շրջանի հետեւողական ջանքերուն, Խաչատրյաններուն յատկացուեցաւ նոր, իանգստաւէտ

The Khachatryan Family in their new furnished apartment, pictured with members of the Chaghatzbanian Fam

եմ. 99 թուին ծնուած է Կարենս։ Ապրել ենք, եոլա ենք գնացել, մինչեւ ամէն ինչ քայքայուել է։ Դէ մի տեղ առնէտներն են կրծել-թափել. յատակը, անցքերը կան՝ կլորկլոր»։ Ընտանիքին հայրը՝ Արծրունը արդէն երեք վիրահատում ունեցած է՝ լեղատապի եւ ստամոքսային խոցի հետեւանքով։ Տոմիկին հակաառողջապահական պայմանները

յարկաբաժին մը՝ արդիական բոլոր լարմարութիւններով օժտուած։ Նոր բնակարան ստանալու անչափ ուրախութիւնը բաժնեցին նաեւ Պրն. Չաղացպանեանի ընտանիքին կարգ մը անդամները, որոնք ներկայ էին երբ Խաչատրյանները ստացան իրենց նոր լարկաբաժնի բանալիները։

«Չեմ էլ պատկերացրել, որ մի օր տուն կ'ունենանք, չգիտեմ, այս պայմաններում` չէ,» Լեյլան լալտնեց արցունքոտ աչքերով։ «Քսան տարի տուն չեմ՝ ունեցել, չեմ՝ պատկերացրել:»

Խաչատրյաններուն ստացած Նուէրը կը Ներկայացնէ անցեալը ետին թողելու ու նոր կեանք մր սկսելու սքանչելի կարելիութիւնը։ 🂋

"We moved here right after the earthquake. We built this hut ourselves. My husband built it. Then, in 1994, he got very sick, and died in 1995," stated Jasmina Khanagyan. The temporary hut, also known as a 'domik' became the permanent quarters of the Khanagyan family of Gyumri. They have lived here for the past 27 years.

Davit, Jasmina's son, has somehow patched the ceiling so that it does not leak when it rains. The iron-made walls have already deteriorated and rusted because of the water damage.

Jasmina has knocked on many doors, submitted numerous applications and written letters, but all of her requests for receiving a home to replace the house she lost in the 1988 earthquake have been denied. "One of my children works, but he has his own family to take care of... Would there be a way for us to get a home loan with monthly payments of 120,000 drams (\$250)? What are our choices: to survive day to day, or try to obtain a home?" stated Jasmina.

September 11, 2015 will forever be etched in the memory of the Khanagyans. On that day, they bid farewell to their temporary hut of the past 27 years and moved into a new apartment, thanks to the generosity of Armenian-American benefactors Drs. Vrage and Svetlana Minassian. This apartment, in Gyumri's Mush District, was the gift of the Minassians. But the surprise included more than the apartment itself. It has a stove, a washing machine, a vacuum cleaner, as well as complete furnishings – a dresser and beds. All this was unexpected.

I've always wished, always dreamed, that I would be able to save at least one Gyumri family from that terrible situation, that wretched life, by helping them move into a nice building where they could raise their children in dignity and comfort, enjoying all modern amenities," stated Dr. Svetlana Minassian.

A NEW HOME FOR THE KHANAGYAN FAMILY

OLD ADDRESS: *Gerents Street, 210/089*

NEW ADDRESS: Mush 2, Building 30, Apartment 27: a fully renovated and furnished home featuring all amenities for a comfortable life.

« 🖵 րկրաշարժից անմիջապէս 🗍 տեղափոխուել,» յայտնեց ժասմինա Խանագյանը. «Մեր ուժերով կառուցեցինք, մենք ենք կառուցել տնակը։ Ամուսինս կառուցեց. յետոյ 1994-ին վատացա<u>ւ, 1995</u>ին մահացաւ։» Ժամանակաւոր խրձիթը՝ տոմիկը դարձաւ Խանագյան րնտանիքին մնայուն տունը։ Անոնք այստեղ ապրած են անցեայ 27 տարիներուն։

Դաւիթը՝ ժասմինայի տղան, ձեւով մը ծեփած է առաստաղը, որպէսկի չկաթի անձրեւներու ընթացքին։

Երկաթաշէն պատերը արդէն իսկ յխկած ու ժանգոտած են խոնաւութեան հետեւանքով։

ժասմինան շատ դռներ թակած է, բավմաթիւ դիմումներ եւ նամակներ գրած, բայց 1988-ի երկրաշարժին կորսնցուցած իրենց տան փոխարէն բնակարան մը ստանալու բոլոր խնդրանքները ապարդիւն մնացած են։ «Ունեմ էս մի երեխեն աշխատող՝ իրա ընտանիքը պահի՞, թէ… վարկեր ինարաւո՞ր է վերցնել 120 իավար դրամով [250 տոլարով], գոյատեւե՞նք, թէ տուն ստանանք, ո՞րն անենք», Ժասմինան լայտնեց։

ՀԻՆ ՀԱՍՑ<u>ԷՆ՝</u>

Կոշտոլան Փողոց, տոմիկ թիւ 227/313, աղբիւրին մօտ

ՆՈՐ ՀԱՍՑԷՆ՝

Մուշ թաղամաս 7, յարկաբաժին 3, վերանորոգուած եւ կահաւորուած յարկաբաժին, յարմարաւէտ կեանքի անհրաժեշտ բոլոր պայմաններով։

Սեպտեմբեր 11, 2015-ը երբեք պիտի չջնջուի Խանագլաններու լիշողութենէն։ Ալդ օրը անոնք իրաժեշտ տուին իրենց 27-ամեալ ժամակակալոր տկակիկ ել փոխադրուեցան նոր յարկաբաժին մը շնորհիւ ամերիկահայ բարերարներ ու բժիշկներ՝ Տէր եւ Տիկին Վարուժ եւ Սվետյանա Մինասեաններու առատաձեռնութեան։ Կիւմրիի Մուշ թաղամասին մէջ գտնուող յարկաբաժինը Մինասեաններուն սուէրն էր։ Բայց այս անակնկալը կ'րնդգրկէր աւելին, քան ինքնին յարկաբաժինը։ Արդարեւ, անիկա

մեքենալով, մակերեսամաքրիչ գործիքով (vacuum cleaner), եւ EMPORONARM ամբողջական կահաւորումով՝ պահարաններն ու մահձակալները ներառեալ։ Այս բոլորը անակնկալ էր։

օժտուած է օձախով, լուացքի

«Միշտ փափաք ունէի, երավ ունէի, որ մէ հատ Կիւմրեցի ընտանիք կարողանամ այդ թշուառ վիճակից, այդ դաժան կեանքից ավատել եւ բերել այսպիսի մի շէնքի մէջ, որ կարողանան արդիական ձեւով` այսօրուայ օրէնքներով, այսօրուայ պայմանների մէջ իրենց վաւակներին մեծացնել»,

Շնորհիւ Հիմնադրամի հետեւողական աշխատանքին եւ բժիշկներ Վարուժ եւ Սվետլանա Մինասեաններու առատաձեռնութեան, Խանագյանները՝ Կիւմրիի մեջ նոր բնակարան մը ստացան։՝ Այստեղ՝ ընտանիքի առաջին լուսանկարը նոր յարկաբաժնին մեջ, Մինասեաններուն htm (ughu): / Thanks to the tireless efforts of Armenia Fund and the generosity of Drs. Vrage and Svetlana Minassians (far right), the Khanagyans received a new apartment in Gyumri. Here the family takes their first photo in the new apartment, along with the Minassians.

Rodents and bugs were infested in the bedroom, due to the mold and holes around the decaying structure. / Միջատներն ու առնէտները անպակաս էին ննջարանէն՝ փտած կառոյցի համատարած մգլոտութեան ու ձեղքերուն հետեւանքով.

Armenia Fund's Vardan Partamyan helps out the Khanagyan boys as they race to the top of their new bunk beds. / Հիմնադրամի Ծրագիրներու եւ Արտաքին Կապերու Բաժնի պետ Կարդան Փարթամյանը Խանագյան տղաներուն կ'օգնէ իրենց նոր երկյարկ մահձակալին կատարը հասնելու 10

ՍԱՀՄԱՆԱՄԵՐՁ ԳԻՒՂԵՐՈՒ ՄԷՋ ԱՊՐՈՂ ԸՆՏԱՆԻՔՆԵՐՈՒ ՀԱՄԱՐ

այաստաս Վանահայկական Հիմնադրամի Թելեթոն 2015–ի հասոյթը պիտի ստկացուի Լեռնային Ղարաբաղի սահմանամերձ համայնքներուն մէջ նոր ուներու կառուցման ծրագրին։

Իր ստեղծման առաջին իսկ օրէն, Հիմնադրամը յանձնառու կը մնայ վօրացնելու հայրենիքի սահմանամերձ գիւղերը, իրագործելով համայնքային վարգացման բավմապիսի ծրագիրներ, որոնք կ'ընդգրկեն խմելու ջուրի եւ ոռոգման համակարգեր, նոր դպրոցներ, հիւանդանոցներ, դարմանատուներ, եւ համայնքային կեդրոններ, ինչպէս նաեւ գիւղատնտեսական ծրագիրներ, այլոց շարքին։

Հարքըս։ Հիմնադրամի բնակարանային նոր ծրագիրը չափավանց կարեւոր ձեռնարկ մըն է, նպատակ ունենալով օգնել ընտանիքներու, որպէսվի մնան ու բարգաւաձին իրենց պապենական համայնքներուն մէջ։ Այստեղ կը ներկայացնենք պատմութիւնը Շուշեցի Կարինէ Պետրոսյանին ու իր բավմապաւակ ընտանիքին, որոնք կ՛ապրին ծանր պայմաններու տակ եւ կարիքը ունին նոր բնակարանի մը։ Այսօր դուք կրնաք սատարել մեր սահմաններու վօրացման՝ մասնակցելով նոր տուներու կառուցման մեր ձեռնարկին։ Կը խնդրենք, որ ձեր առատաձեռնութեամբ ուղղակի ու դրական ավդեցութիւն ունենաք չքաւոր ընտանիքներու կեանքերուն վրայ։

TELETHON 2015: NEW HOUSING FOR FAMILIES LIVING IN BORDER VILLAGES

Proceeds from Armenia Fund's Telethon 2015 will help construct new homes across border communities in Nagorno Karabakh Republic.

Ever since its inception, Armenia Fund has been committed to strengthening border villages through a wide array of development programs, including drinking and irrigation water systems, new schools, hospitals, health clinics, and community centers, and agricultural projects, among many others.

Armenia Fund's new housing program is a critically important initiative, designed to help families stay and develop in their home communities. Here we present the story of Karine Petrosyan and her growing family, who are in need of new, adequate housing in Shushi. You can help strengthen our borders today by participating in Armenia Fund's campaign of building new homes! Help make a direct impact on the lives of those who are less fortunate.

ARMENIA FUND'S 18TH INTERNATIONAL THANKSGIVING DAY

VISIT & DONATE: www.ArmeniaFund.org or Call:1-800-888-8897

Telethon2015 November 26

HOUR LIVE WEBCAST AT WWW.ARMENIAFUND.ORG

Facebook.com/ArmeniaFund 💟 Twitter.com/ArmeniaFund YouTube.com/ArmeniaFundUS 🔍 instagram.com/ArmeniaFund

SHUSHI, NAGORNO KARABAKH REPUBLIC: THE PETROSYANS, A FAMILY WITH MULTIPLE CHILDREN

F or Karine Petrosyan, a devoted mother of six, life would be worthless without her children. She adores every one of them, thriving on each and every stride they make.

"I wake up early in the morning, make breakfast for the kids, get them ready, and see them off to school," Karine says. "Then I do housework and wait for the children to come back from school."

She adds, "You know, as an only child, I've wished to have sisters and brothers all my life. I guess that's why I've wanted to make sure that my sons and daughters have brothers and sisters, so that they wouldn't grow up alone like me. I'm totally alone, as an only child. That's why I want my kids to be there for each other."

Unfortunately, Karine and her family have never had a home. They have moved from one place to another, paying expensive rent – a serious financial obstacle for many living on fixed incomes.

Karine's husband earns \$170 per month and they receive \$115 in child assistance. They also get \$45 in medical aid for her daughter, since she was born with osteophytes, a degeneration of cartilage at the joints. She has already undergone three surgeries. Currently the Petrosyans rent an unsafe, dilapidated apartment for \$55 a month.

Karine says they somehow make ends meet, but there is no chance for them to buy or build a new home, given their extremely limited resources. Be that as it may, the Petrosyans live with the hope that one day there will be a miracle and they will get to have their own home.

"I wait for that day because I have faith," Karine says. "I guess you can say I have an intuition. I don't know why, I have a feeling I might soon shed tears of joy... I feel I'll have my own home soon."

ՇՈՒՇԻ, ԼԵՌՆԱՅԻՆ ՂԱՐԱԲԱՂ-ՊԵՏՐՈՍՅԱՆ ԲԱԶՄԱԶԱՒԱԿ ԸՆՏԱՆԻՔԸ

With no reliable running water, the children take turns boiling water for drinking and other purposes. The damp kitchen is a breeding ground for mold and other contaminants. Today is Arthur's turn as he pours hot water to cool for his siblings. / Տրուած ըլլալով որ hոսող ջուրը մշտական չէ, երեխաները կարգով ջուր կը խաշեն՝ խմելու եւ այլ պէտքերու hամար։ Խոնաւ խոհանոցը տեղ կու տայ մգլոտութեան ու այլ ապականիչներու։ Այսօր Արթուրին կարգն է ջուր խաշելու, որպէսվի յետոյ՝ պաղելէ ետք, պահեստաւորուած ջուրը օգտագործեն իր քոյրերն ու եղբայրը։ Վեց երեխաներու մայր Կարինէ Պետրոսյանին համար, կեանքը

անիմաստ պիտի ըլլար առանց իր երեխաներուն։ Ան կը պաշտէ իր վաւակներէն իւրաքանչիւրը, հրձուելով անոնց մէն մի յաջողութեամբ։

«Առաւօտ շուտ արթնանում եմ, երեխաներին նախաձաշ տալիս, պատրաստում, դպրոց ձանապարհում, ու տան հոգսերով սպասում եմ արդէն մինչեւ դպրոցից գան», Կարինէն կը յայտնէ, աւելցնելով՝ «Գիտէք, ես, որ մենակ երեխայ եմ եղել, ամբողջ կեանքս սիրել եմ, որ ինձ քոյր լինի, եղբայր լինի, ու էդ սէրն ա, երեւի, որ ես ուղել եմ` պիտի անպայման քոյրիկներին քոյրիկ լինի, եղբօրը՝ եղբայր, որպէսվի իրանք էլ իմ նման մենակ չլինեն։ Ես բոլորովին՝ մենակ եմ։ Դրա համար ուղում եմ, որ իմ երեխէքը գոնէ իրար թեւ ու թիկունք լինեն»։

Դժբախտաբար, Կարինէն ու իր ընտանիքը երբեք իրենց սեփական տունը չեն ունեցած։ Տեղափոխուած են մէկ բնակարանէն միւսը, միշտ սուղ վարձք վձարելով – ստիպողականութիւն մը, որ ֆինանսական լուրջ արգելք մըն է սահմանափակ եկամուտով ընտանիքներու համար։

Կարինէին ամուսինը ամսական \$170 աշխատավարձ կը ստանայ. ընտանիքը կը ստանայ \$115 նպաստ՝ երեխաներուն համար, եւ \$45 բժշկական օգնութիւն՝ աղջիկներէն մէկուն համար, որ ծնած է յօդախախտով։ Երեխան արդէն երեք վիրահատութիւն ունեցած է։ Ներկայիս Պետրոսյանները կը բնակին խարխլած, անապահով յարկաբաժնի մը մէջ, ամսական \$55 վարձք վճարելով։

Կարինէն կը յայտնէ թէ ընտանիքը ձեւով մը կը գոյատեւէ, բայց ոչ մէկ միջոց ունի տուն մը գնելու կամ կառուցելու համար։ Այսուհանդերձ, Պետրոսյանները կ'ապրին այն յոյսով, որ օր մը հրաշք մը պիտի պատահի եւ վերջապէս պիտի ունենան իրենց սեփական տունը։

«Հաւատ կայ մէջս, որ սպասում եմ», կ'ըսէ Կարինէն. «ինտուիցիա, կարելի ա ասել. չգիտեմ ինչու, սպասում եմ, որ կարող ա շուտով էլ ես երջանիկ արցունքներ թափեմ, իմ սեփական տունն ունենամ»։

Ջոյան լուացք կը կախէ խոհանոցին մէջ. իրմէ քիչ անդին՝ ձօձուած են ելեկտրական անծածկ, մաշած թելեր: / With exposed, worn out electrical wires hanging nearby, Zoya hangs laundry near a corner in the kitchen.

5-5-6-5

